

ОПТИМІЗАЦІЯ ВИТРАТ ЯК МЕТОД ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Рудь Т.О.

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
(м. Луцьк)

Науковий керівний: – Шматковська Т. О., к. е. н., доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
(м. Луцьк)

Функціонування підприємств в ринкових умовах вимагає удосконалення методів і форм системи управління витратами та побудови адаптивних структур управління. Саме тому, виявлення і використання факторів економії ресурсів, зниження витрат є обов'язком кожного працівника підприємства.

Оптимізація у теорії - це шляхи пошуку найефективніших методів господарювання в умовах обмежених фінансових можливостей.

Під час проведення аналізу витрат будь якого підприємства варто враховувати наступні чинники (рис. 1):

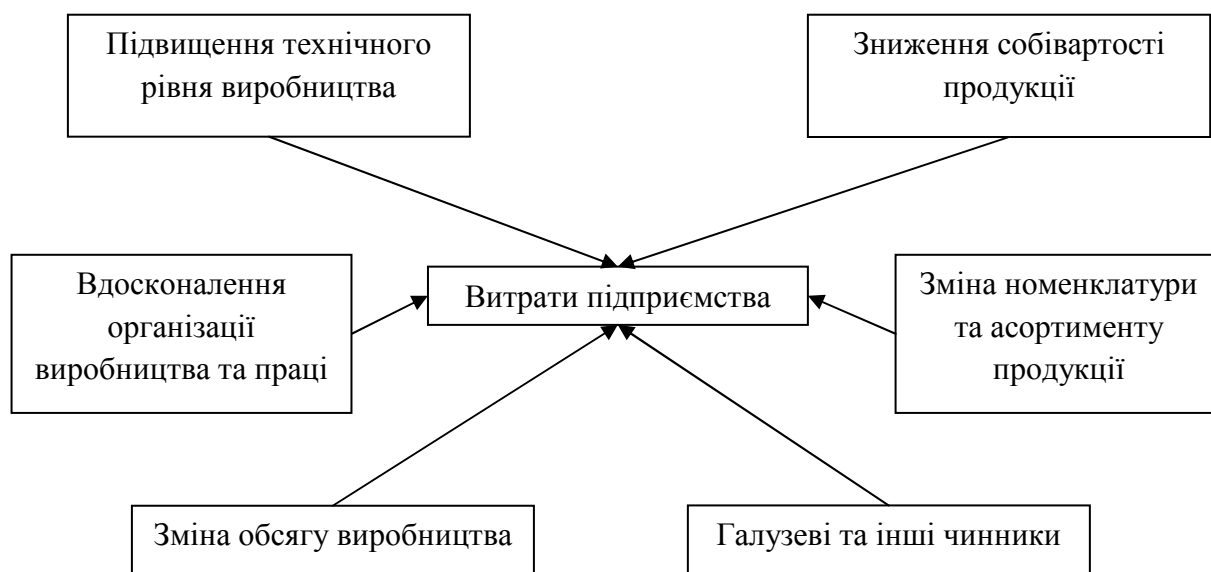

Рисунок 1. Чинники впливу на обсяг витрат підприємства.

Підвищення технічного рівня виробництва виявляється в економії матеріальних та трудових витрат за напрямами:

а) впровадження нової та удосконалення технології, що застосовується, механізації та автоматизації виробничих процесів;

б) розширення масштабів застосування нових ресурсозберігаючих технологій;

в) застосування нових видів сировини і матеріалів та поліпшення їх використання;

г) зниження трудомісткості одиниці продукції.

Для визначення шляхів оптимізації собівартості продукції необхідне дослідження її використовуючи елементи факторного аналізу та економічного моделювання. Для цього доцільно використати наступну методичку:

1) використання факторного аналізу для визначення резервів зниження собівартості продукції за статтями калькуляції;

2) аналіз змінних та постійних витрат (структура, факторний аналіз, динаміка);

3) дослідження динаміки зміни статей калькуляції та вибір факторів для побудови економіко-математичної моделі;

4) економіко-математичне моделювання собівартості продукції;

5) формування висновків та оцінка можливих ризиків, пов'язаних з реалізацією даної моделі.

Вдосконалення організації виробництва та праці *виявляється в економії витрат за напрямками:*

а) зміни в організації управління виробництвом;

б) зміни в умовах матеріально-технічного забезпечення;

в) усунення зайвих витрат та збитків.

Зміни в організації управління виробництвом визначаються на основі розрахунків ефективності таких заходів, як укрупнення цехів, упровадження безцехової структури управління, автоматизованих систем управління, механізації та автоматизації інженерної праці, поєднання та усунення зайвих функцій.

Зміни в умовах матеріально-технічного забезпечення розраховуються на основі аналізу господарських зв'язків та спеціально розроблених заходів раціоналізації складського господарства. До таких заходів належать:

- забезпечення ресурсами в необхідному асортименті та зменшення збитків унаслідок використання матеріалів, що не відповідають технологічним вимогам за розмірами, якістю та іншими властивостями, зменшення збитків під час транспортування та зберігання матеріалів;

- зменшення витрат у результаті змін форм постачання, забезпечення його регулярності та надійності;

- зменшення витрат шляхом раціоналізації господарських зв'язків та вибору оптимальних схем доставки сировини, матеріалів, купівельних напівфабрикатів, палива.

Усунення зайвих витрат та збитків, які не є необхідними в умовах нормальної організації виробничого процесу, є важливим напрямом зниження витрат. Такі витрати і збитки виявляються за допомогою аналізу фактичних витрат на виробництво.

Зміна обсягу виробництва продукції призводить до відносної зміни величини постійних витрат на одиницю (на одну гривню) продукції. Величина постійних витрат, що залишаються незмінними для певного виробництва (при зміні обсягу виробництва продукції протягом року), визначається в результаті докладного аналізу витрат.

Під зміною структури продукції розуміють зміну питомої ваги окремих її видів у загальному обсязі виробництва, пов'язану з освоєнням нових та припиненням виробництва застарілих виробів, з неоднаковими темпами зростання випуску різних видів продукції. Зміна номенклатури і асортименту продукції є одним із важливих чинників, що впливають на рівень витрат на виробництво. Це пояснюється тим, що собівартість, як і рентабельність різних виробів неоднакова, тому структурні зрушення в асортименті продукції можуть призвести як до зменшення, так і до збільшення виробничих витрат.

До галузевих та інших чинників належать: введення і освоєння нових цехів, виробничих одиниць і виробництв, підготовка і освоєння виробництва в діючих об'єднаннях і на підприємствах тощо.

Отже, на нашу думку, з метою оптимізації витрат перш за все варто визначити особливості діяльності підприємства, визначити перелік усіх статей витрат, які підлягають впливу з метою підвищення їх ефективності та віддачі. При цьому варто враховувати, що зниження витрат не завжди призведе до більш ефективної діяльності підприємства, тому витрати слід не мінімізувати, а оптимізувати.

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ЗДІЙСНЕННЯ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ

Скряга Н. О.,

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Науковий керівник – Лелюк Н. Є., доц., к.е.н,

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

В умовах нестачі фінансових ресурсів на рівні держави, суб'єктів господарювання і домогосподарств, незадовільного наповнення державного і місцевих бюджетів, бюджетів загальнодержавних спеціалізованих фондів, низької податкової культури особливої уваги потребує вдосконалення організації податкового контролю.

На сьогодні Україна перебуває в стані реформування податкової системи держави. Тому важливо не тільки ознайомитися з досвідом діяльності зарубіжних податкових органів, а й запозичити кращі форми організації проведення міжнародного податкового контролю.

Організація податкового контролю у країнах світу здійснюється таким чином:

- 1) адміністративна централізація як напрямок ефективності контролю. Існують тенденції жорсткої централізації (Німеччина, Швеція) та, навпаки, делегалізації (Канада, Італія). Сильна централізація існує саме у питанні збору декларацій і керування засобами платежу, примусового стягнення й контролю великих підприємств;